

FESTA MAJOR A L'ESPAI

Fa molts anys, els planetes els planetes van sortir a fer un vol... i viatjant per l'espai a un d'ells se li va ocórrer una gran idea: fer una gran festa on estarien convidats tots els planetes grans i petits amb les seves llunes.

Seria una gran FESTA MAJOR al voltant de SOL on estrien calentons i amb molta llum.

Vindrien els estels d'altres galàxies per seguir amb les seves pampallugues el ritme de la música disco i tothom poder ballar i ballar ...

De sobte van sentir algú que plorava. Sempre és molt trist sentir plorar. Era el petit Plutó que com que ja ha deixat de considerar-se planeta es creia que no estava convidat a la gran festa.

No ho sabia, el petit Plutó, però la festa era per ell. Un comiat pel petit Plutó. Tots van cridar amb força: Plutó, Plutó! vine volant, t'espera una molt gran sorpresa (va afegir en Mercuri, el mandamàs).

Plutó s'hi acostà i es trobà amb un immens pastís de núvols de xocolata i estels de maduixa.

Mercuri va posar el gran pastís prop de Sol tot dient-li: vigila que ningú el toqui.

- D'acord va respondre el Sol. Si algú se'l volgués engrapar amb els meus rajos de foc l'espantaré.

Mentrestant i de molt lluny, el gran cometa Halley s'ho mirava molt empipat: Aquí no es farà cap festa! Avisaré a tots els cometes de l'univers.

Llavors mentre Halley anava a convocar els altres cometes rumiava què podia fer per arruïnar aquella festa.

- Podem amagar el pastís. He, he!!

- Sí, sí contestaren tots a l'unison.

Mentre els convidats que no sospitaven res del que tramaven els cometes es divertien jugant i ballant amb alegria.

Halley, es dirigí a dos cometes i els ordenà: Vosaltres heu de distreure els planetes i tots els convidats, mentres, la resta vindreu amb mi.

Aleshores, un petit cometa va tenir una malèfica idea: Anirem a la Terra i amagarem el pastís darrera la cara oculta de la seva lluna, aquella que mai ensenya.

Mentre havia arribat el moment de treure el pastís, però n'era?

Mercuri i el Sol discutien, no veien per enlloc el pastís de petit Plutó. La lluna de la Terra es queixava i repetia: em sento un gran pes a l'esquena- però ningú era capaç de veure què era el que tan li pesava. Halley estava molt satisfet de la seva malifeta. Però a mesura que passava el temps i veia de reüll el rebombori que havia organitzat se sentia culpable i malament.

Estava penedit, però no sabia com confessar-ho a la seva mare.

Al final es va decidir, li ho explicà tot.

La mare es va disgustar, no us ho podeu imaginar però calia que d'una vegada per totes es celebrés aquella festa de comiat tan esperada pel petit Plutó.

Calia trobar aquell pastís.

Mercuri en aquells moments va dir amb veu alta: És un dia molt especial pel nostre amic Plutó, tots els que estem aquí som els seus amics i ...

El cometa Halley el va tallar, va confessar la seva trapelleria i que la lluna tenia el pastís a la seva esquena.

Per fi es va poder celebrar el festí tan esperat.

Ballant, cantant i menjant!!

A Plutó se'l veia feliç, això era el més important!!

I conte contat, ja s'ha acabat!

Han col·laborat les famílies de: La Joana, l'Alba, l'Albert, la Laia, la Núria, el Gràiel i l'Àxel.

Enhorabona i moltes gràcies!!